

US NAVY WWII FIGHTER 1:48 SCALE PLASTIC KIT

eduard

intro

ProfiPACK

There are few aircraft types that took part in combat during World War Two, that can be described with such one sided outcomes in terms of kill : loss ratio as the Hellcat. Representing the middle of the Grumman Cat lineage, the Hellcat was a unique type right from its beginnings. Success of its older brother, the Wildcat, which carried on its shoulders the bulk of the strain of the Pacific air war in 1942, prompted the US Navy to give Grumman free reign over the independent development of a new fighter. This type was to act as insurance in the event the concept of the F4U Corsair turned out unsuccessful. Grumman designers set forth with the design, with emphasis on ease of manufacture, performance and suitability for carrier ops.

On the 30th of June, 1941, as Corsair production was initiating, the Navy signed an order for two prototype XF6F-1s, and a star was born.

Original expectations centered around development of the proven F4F Wildcat, which was to be dominated by installation of more powerful engines. As such, this eventually evolved into a new fighter altogether. The US Navy also had accumulated combat experience, and was able to incorporate pilot suggestions into the design. The Hellcat was some 60% heavier than the Wildcat, was more heavily armed, had a more powerful engine, was more heavily armored, carried more fuel and was generally of a more robust construction. The first prototype took to the air on June 26th, 1942, and by January, 1943 equipped the first Navy unit, VF-9, on the deck of the Essex.

The new type was called Hellcat. The name not only suggested the place to which her enemies would be sent, but was also a play on words. The term in the old west referred to barroom brawlers, and that was what the Navy wanted: a tough fighter with hard fists, that could absorb punishment and had stamina. The Hellcat line didn't result in the most elegant of fighters. It was, after all, over twice as heavy as its main adversary, the Japanese A6M Zero. But elegance certainly doesn't play a pivotal role in terms of the potential survival of the pilot. It was a fighter first and foremost in every sense of the word, designed around the requirements of the pilot to fulfill the combat mission for which it was designed and he was trained. The initial version, F6F-3, was supplanted by the dash five, which modified the canopy, cowl, bombracks and droptanks.

The first combat engagement of the enemy occurred on September 1st, 1943, when an Emily was flamed by the half inch guns of two Hellcats. Their advantage over Japanese fighters was well demonstrated on February 16th, 1944, when, in the vicinity of Truk, over 100 fighters were claimed in the air and over 150 on the ground for the loss of four aircraft. Five days later, in the Marianas, a further 160 enemy aircraft were destroyed in the air and on the ground. Often one sided combat was documented in the battle for the Philippine Sea that culminated on June 19th, 1944 in the now legendary 'Great Marianas Turkey Shoot', where Hellcat pilots claimed some 350 enemy aircraft destroyed. A further turkey hunt took place between October 12th and 14th, 1944 over Formosa, seeing the destruction, at the hands of Hellcat pilots, of 300 enemy aircraft for the loss of 27.

In October, 1944, the Japanese began to escalate night attacks, bringing on a requirement for night fighters to counter them. USAAF P-61s were too far off. Night fighting variants of the Hellcat were introduced in the form of the F6F-5N and F6F-3N, equipped with radar. This new role for the Hellcat first appeared at the end of fall, 1944 during the intensification of kamikaze attacks, that required the interception of unorthodox attacks by aircraft that avoided air to air combat. Other major combat was seen over the Japanese islands over the first half of 1945.

Although the Hellcat was progressively replaced by its stablemate F4U Corsair, it served in the combat role up to the end of the war. Under the designation Hellcat F Mk I and II, several hundred served with the Royal Navy, notably in the Atlantic covering convoys, and also in the Far East.

According to statistics, there were 12275 Hellcats of all versions made. For the loss of 270 of these, Hellcat pilots claimed 5156 kills. That accounts for over half of USN and USMC victories. The Hellcat also became the most successful carrier based fighter in the Pacific in under two years of ops. Lumbering, awkward at first glance, lacking in elegance, barroom brawler – wild, tough, a fearless hulk, able to clear a saloon before turning three times.....that was the Hellcat in the skies over the Pacific.

úvodem

Není mnoho letounů druhé světové války, o kterých by bylo možno hovořit tak jednoznačně, pokud jde o poměr vítězství a porážek, jako o Hellcatu. Prostřední z rodiny grummanových koček se od zaběhnutých způsobů života odlišoval již od počátku. Úspěchy staršího bratra, Wildcatu, který v roce 1942 nesl na svých bedrech převážnou tíhu letecké války v Pacifiku, vedlo US Navy k rozhodnutí dát Grummanu volné ruce k samostatnému vývoji nového stíhacího letounu. Ten měl v případě potřeby nahradit rodící se projekt F4U Corsair, pokud by se jeho koncepce neosvědčila. Konstrukteři Grummanu se pustili do vývoje letounu, který měl být nepříteli náročný na výrobu, výkonný a snadno použitelný jako palubní stíhačka.

30. června 1941, v den kdy byla zadána sériová výroba Corsairů, podepsala Navy objednávku na dva prototypy XF6F-1. Hvězda pacifického nebe začala vycházet.

Původní předpoklad uvažoval pouze o inovacích osvědčeného typu F4F Wildcat, ve kterých mělo dominovat zabudování silnějšího motoru. Avšak v konstrukčních kancelářích Grummanu brzy začal vznikat zcela nový letoun. US Navy již také měla dostatek bojových zkušeností, aby mohlo být výrazně přihlédnuto k požadavkům pilotů. Nový typ, o 60 % těžší než Wildcat, měl silnější výzbroj, motor, pancéřování, větší palivové nádrže a celkově robustnější konstrukci. První prototyp vzletl 26. června 1942 a již 16. ledna 1943 byla letouny F6F vyzbrojena první bojová jednotka – VF-9, sídlící na palubě letadlové lodi Essex.

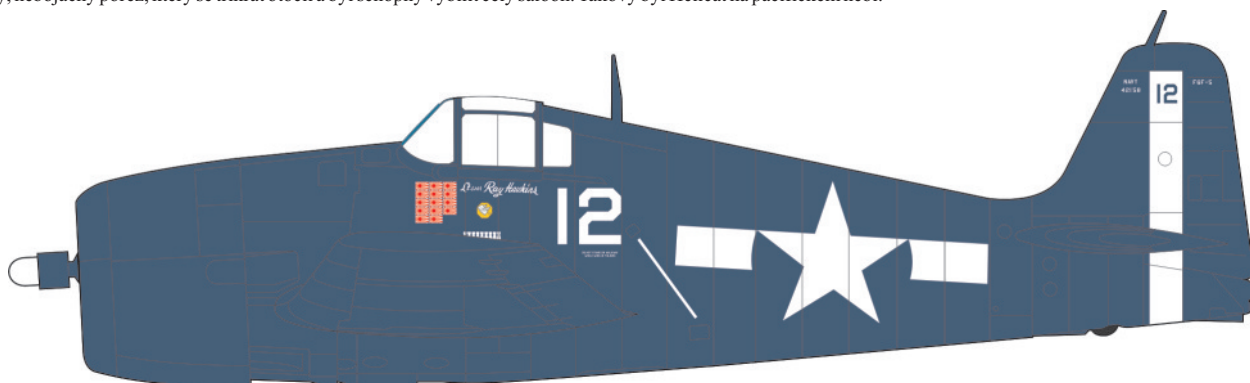
Nový letoun dostal pojmenování „Hellcat“. Více než příznačné jméno neznamená jen kočku odnášející si do pekla své nepřátele; byla to hříčka se slovy na druhou – Hellcat ve slangu ostřílených hochů amerického západu znamená „hospodský rváč“. A takového Navy potřebovala – silný letoun s tvrdými pěstmi, který by leccos vydržel a ve rvačce tak snadno neztratil dech... Linie Hellcatu z něj netvoří nejelegantnější letoun své doby. Vždyť byl více než dvakrát těžší, než jeho hlavní protivník – Mitsubishi A6M Zero. Ale o eleganci jistě v efektivnosti vzdušného boje a potenciálu pro přežití pilota až tak nejde. Hellcat byl především rváčem šitým na míru potřebám pilotů a specifice válčičtí, pro které byl určen. První variantu F6F-3 brzy doplnila F6F-5 se změnami v překrytu kabiny, krytí motoru, závěsníky pum a přídavných nádrží.

První vzdušný střet s nepřítelem přišel 1. září 1943, kdy se pod dávkami půlpalcových kulometů dvou Hellcatů k zemi zřítily Emily. Svou převahu nad japonskými stíhačkami ukázali piloti Hellcatů více než ukázkově 16. února 1944, kdy v oblasti Truku sestřelili více než 100 japonských letounů a dalších 150 zničili na zemi – a to při vlastní ztrátě čtyř strojů. Jen o pět dní později v oblasti Marianas Islands zničili pacifičtí rváči ve vzduchu i na zemi dalších více než 160 letounů protivníka. Velmi časté mohutné střety období bitvy o Filipínské moře vyvrcholily 19. června 1944 pověstným „lovem mariánských krocanů“, kdy piloti Hellcatů zničili více než 350 letounů protivníka. Další „lov na krocany“ se uskutečnil ve dnech 12. – 14. října 1944 nad oblastí Formosy – během tří dnů nárokovali piloti Hellcatů přes 300 vzdušných vítězství při ztrátě 27 vlastních strojů.

Když v říjnu 1944 Japonci začali zvyšovat své noční útoky, přišla potřeba nasazení nočních stíhačů. Letouny P-61 od USAAF, které by mohly pomoci, byly příliš vzdálené. Proto byly urychleně nasazeny noční stíhací varianty Hellcatu, označované jako F6F-5N a F6F-3N se zabudovaným radarem. Nová role pro Hellcaty přišla koncem podzimu 1944 při zvýšeném nasazení kamikadze, kdy museli jejich piloti zastavovat neobvykle útočící protivníky, kteří se zcela vyhýbali střetům ve stíhacích soubojích. K dalším velkým bojům, tentokrát již v oblasti japonských ostrovů, docházelo po celou první polovinu roku 1945.

Ačkoliv byl Hellcat koncem války postupně nahrazován svým souputníkem F4U Corsair, v bojové službě vydržel až do konce války. Pod názvem Hellcat F Mk I. a II. sloužilo několik set těchto strojů také u Royal Navy, zejména v Atlantiku při ochraně konvojů a také na Dálném východě.

Podle statistik bylo vyrobeno 12275 Hellcatů všech verzí. Při ztrátě 270 vlastních strojů dosáhli jejich piloti 5156 sestřelů. To je více než polovina všech vzdušných vítězství USN a USMC. Z Hellcatu se tak za necelé dva roky bojové služby stal nejúspěšnější palubní letoun Pacifiku. Mohutný, na první pohled neforemný, jakoby bez elegance, hospodský rváč - divoký, silný, nebojácny pořez, který se tříkrát otočil a byl schopný vybil celý saloon. Takový byl Hellcat na pacifickém nebi.

(GB)

Carefully read instruction sheet before assembling. When you use glue or paint, do not use near open flame and use in well ventilated room. Keep out of reach of small children. Children must not be allowed to suck any part, or pull vinyl bag over the head.

(CZ)

Před započatím stavby si pečlivě prostudujte stavební návod. Při používání barev a lepidel pracujte v dobře větrané místnosti. Lepidla ani barvy nepoužívejte v blízkosti otevřeného ohně. Model není určen malým dětem, mohlo by dojít k požití drobných dílů.

(F)

Ire soigneusement la fiche d'instructions avant d'assembler. Ne pas utiliser de colle ou de peinture à proximité d'une flamme nue, et aérer la pièce de temps en temps. Garder hors de portée des enfants en bas âge. Ne pas laisser les enfants mettre en bouche ou sucer les pièces, ou passer un sachet vinyl sur la tête.

(D)

Von dem Zusammensetzen die Bauanleitung gut durchlesen. Kleber und Farbe nicht nahe von offenem Feuer verwenden und das Fenster von Zeit zu Zeit Belüftung öffnen. Bausatz von kleinen Kindern fernhalten. Verhüten Sie, daß Kinder irgendwelche Bauteile in den Mund nehmen oder Plastiktüten über den Kopf ziehen.

(JP)

組み立てる前に必ず説明書をお読み下さい。接着剤や塗料をご使用の際は、窓を開けて十分な換気をおこない、火のそばでは使用しないで下さい。小さな子供の手の届かない所に必ず保管してください。部品や破片を噛んだり、なめたり、飲んだりすると大変危険です。又、部品を取り出した後のビニール袋は、小さな子供が頭から被ったりすると窒息する恐れがありますので、破り捨てして下さい。

INSTRUCTION SIGNS

* INSTR. SYMBOLY

* INSTRUKTION SINNBILDEN

* SYMBOLES

* 記号の説明

OPTIONAL
VOLBA
FACULTATIF
NACH BELIEBEN
選択する

BEND
OHNOU
PLIER SIL VOUS PLAIT
BITTE BIEGEN
折る

OPEN HOLE
VYVRTAT OTVOR
FAIRE UN TROU
OFFNEN
穴を開ける

SYMETRICAL ASSEMBLY
SYMETRICKÁ MONTÁŽ
MONTAGE SYMÉTRIQUE
SYMMETRISCHE AUFBAU
左右均等に組み立てる

NOTCH
ZÁŘEZ
L'INCISION
DER EINSCHNITT
切る

REMOVE
ODŘÍZNOUT
RETIRER
ENTFERNEN
移す

APPLY EDUARD MASK
AND PAINT
POUŽÍT EDUARD MASK
NABARVIT

PARTS

DÍLY

TEILE

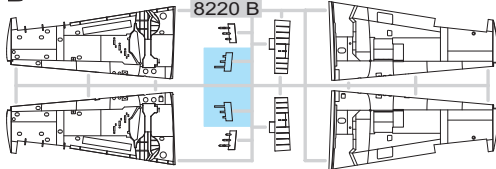
PIÈCES

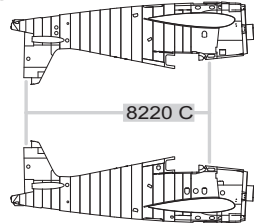
部品

PLASTIC PARTS

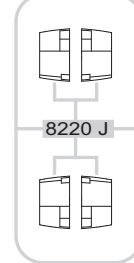
B>

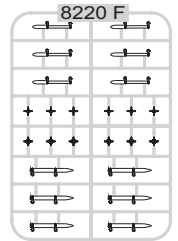
C>

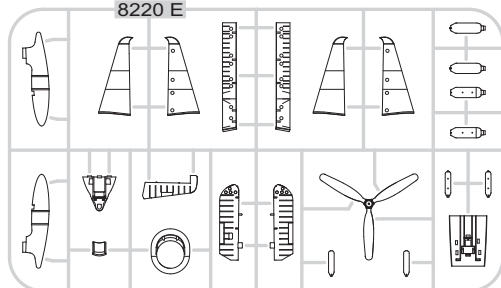
J>

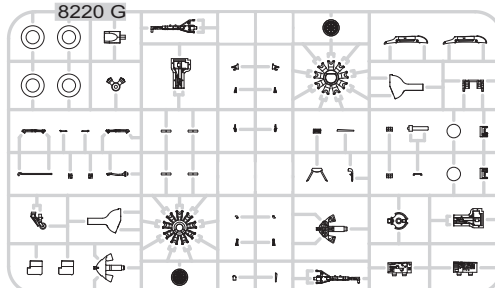
F>

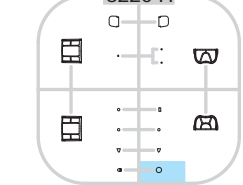
E>

G>

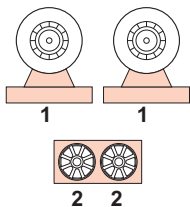
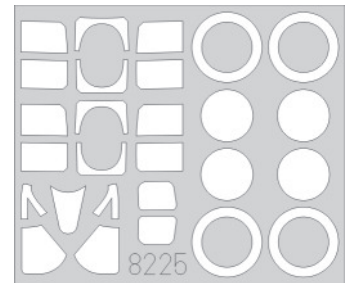
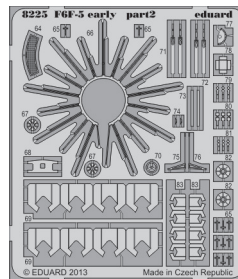

H>

eduard
MASK

RP - RESIN PARTS

PE - PHOTO ETCHED
DETAIL PARTS

-Parts not for use. -Teile werden nicht verwendet. -Piecės à ne pas utiliser. -Tyto díly nepoužívejte při stavbě. - 使用しない部品

COLOURS

BARVY

FARBEN

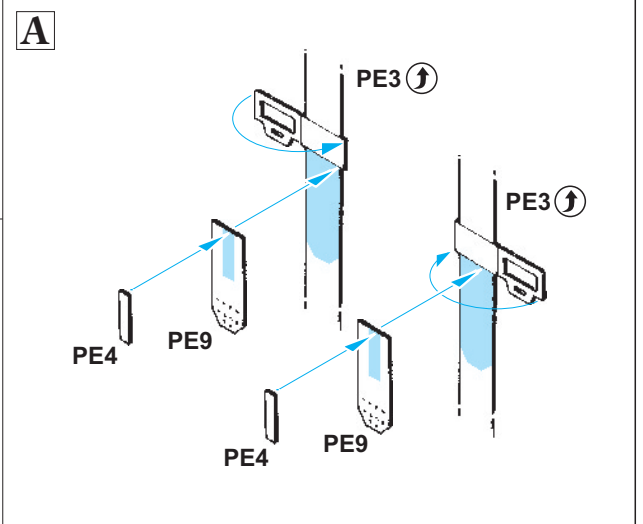
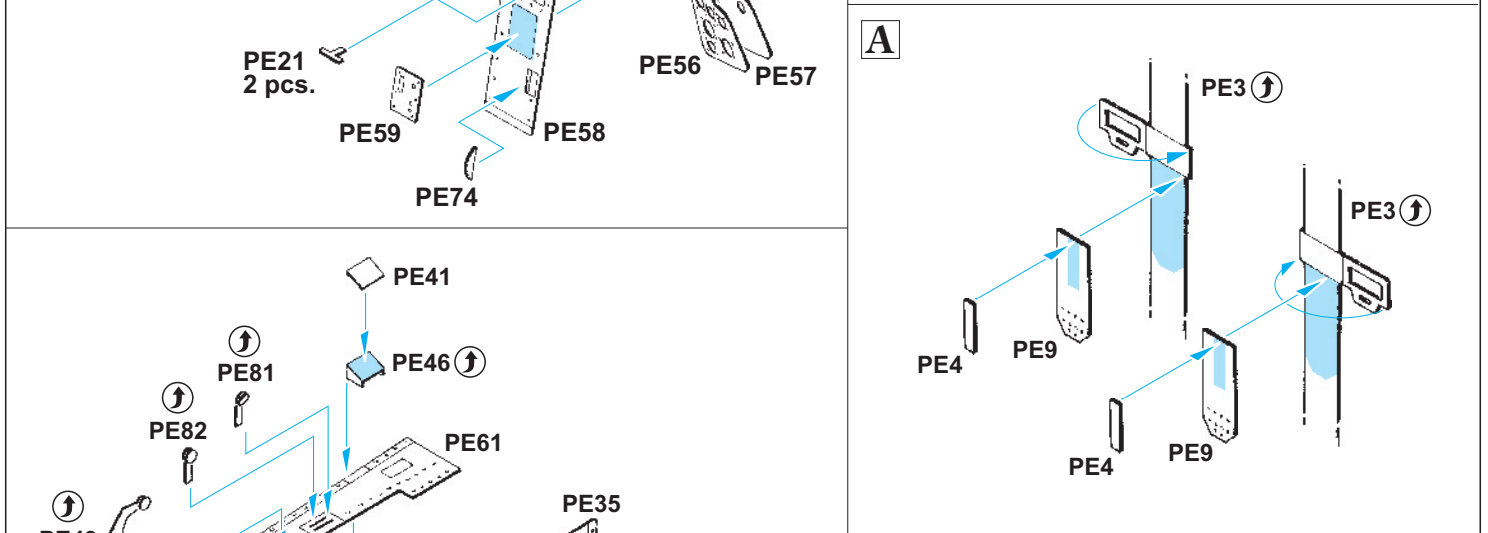
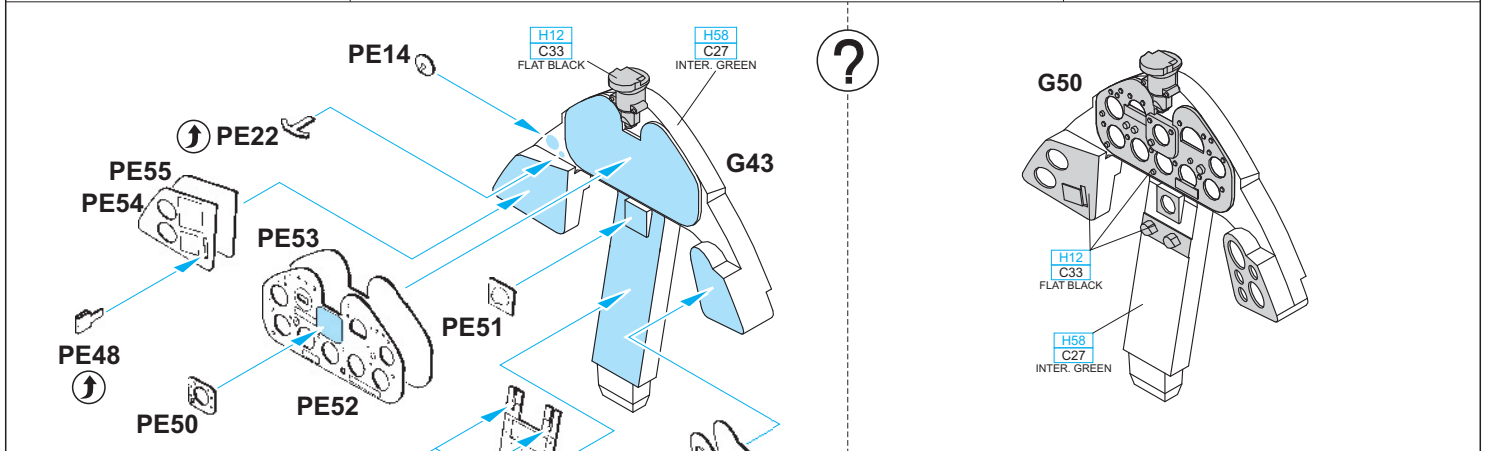
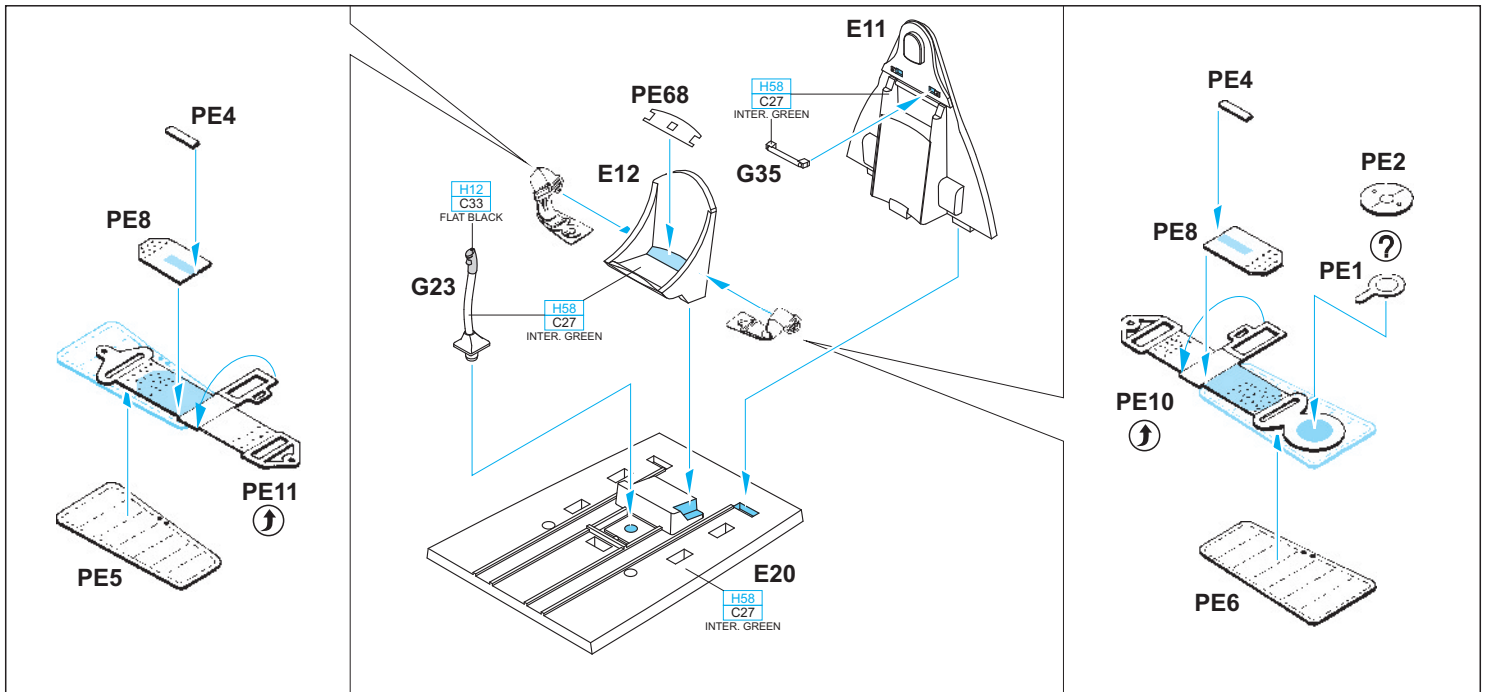
PEINTURE

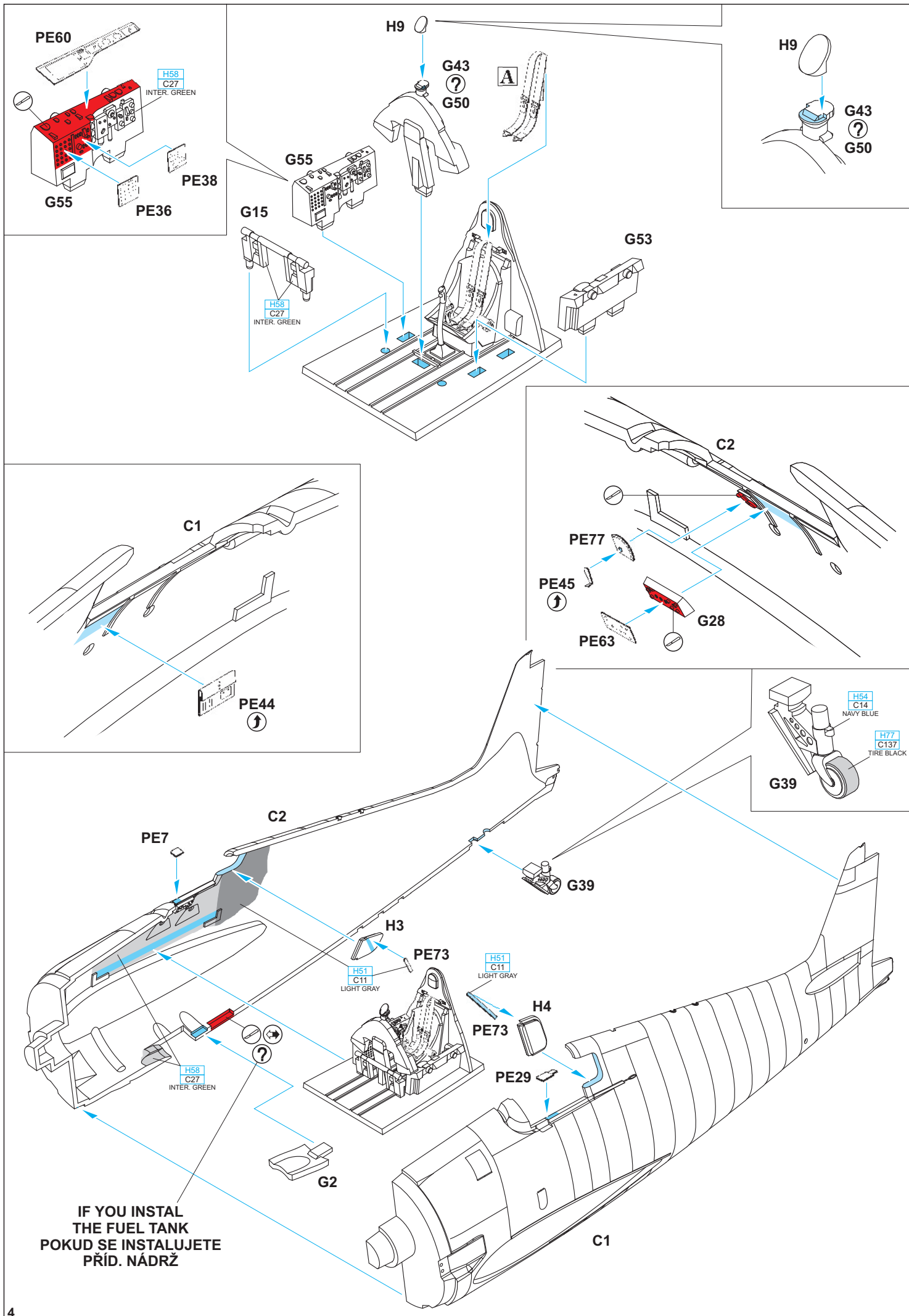

色

GSi Creos (GUNZE)		
AQUEOUS	Mr.COLOR	
		YELLOW
		FLAT WHITE
		FLAT BLACK
		LIGHT GRAY
		NAVY BLUE
		INTERMEDIATE BLUE
		INTERIOR GREEN
		TIRE BLACK

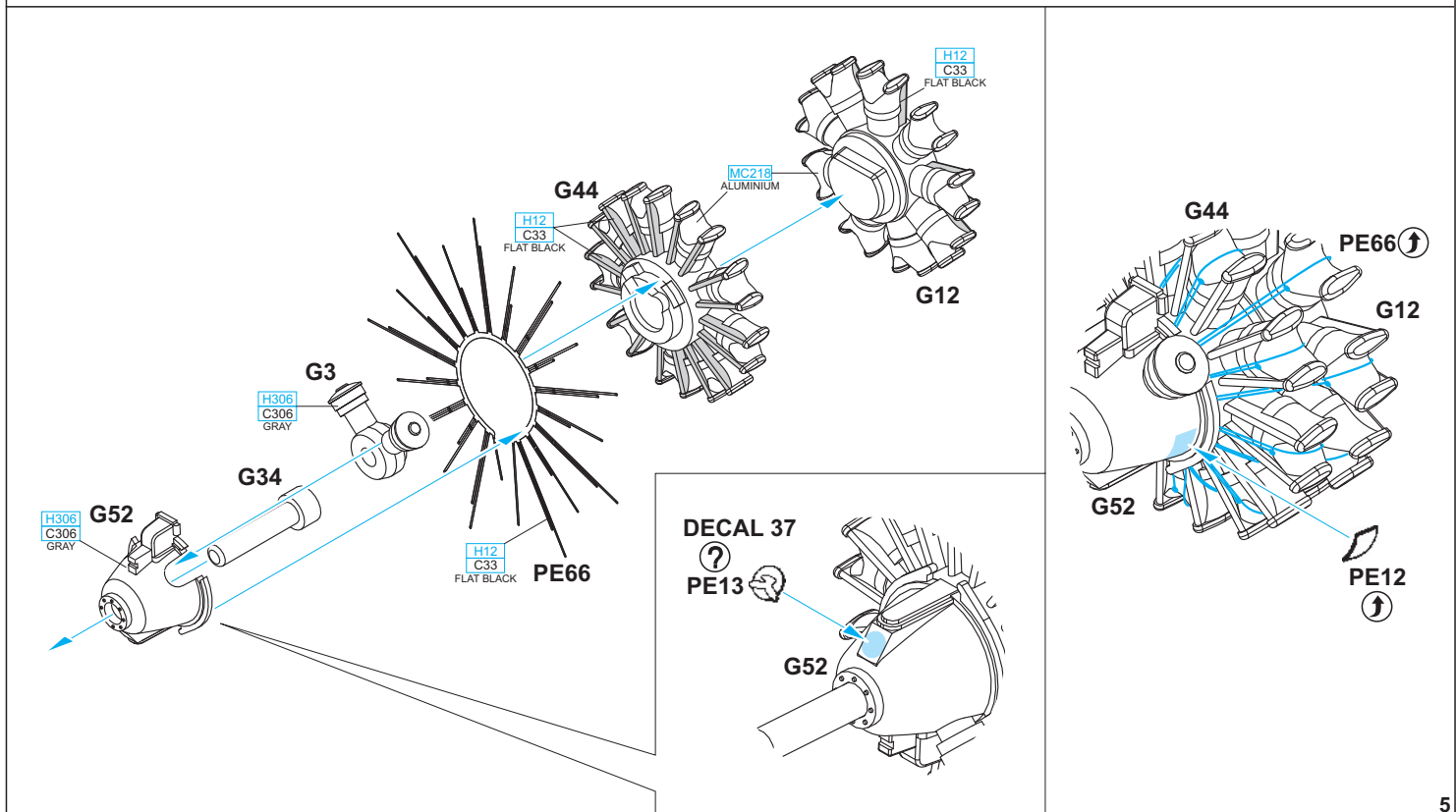
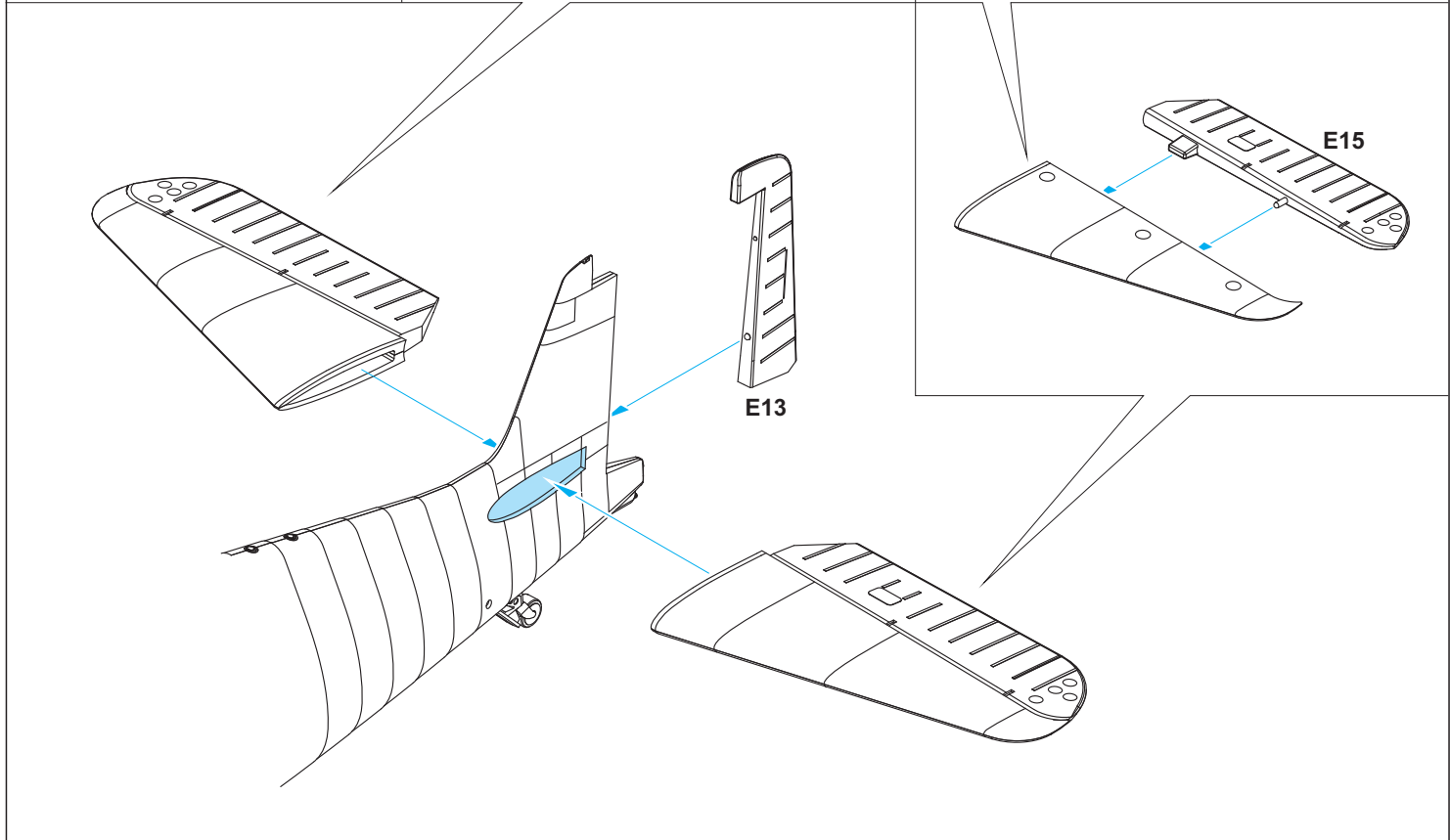
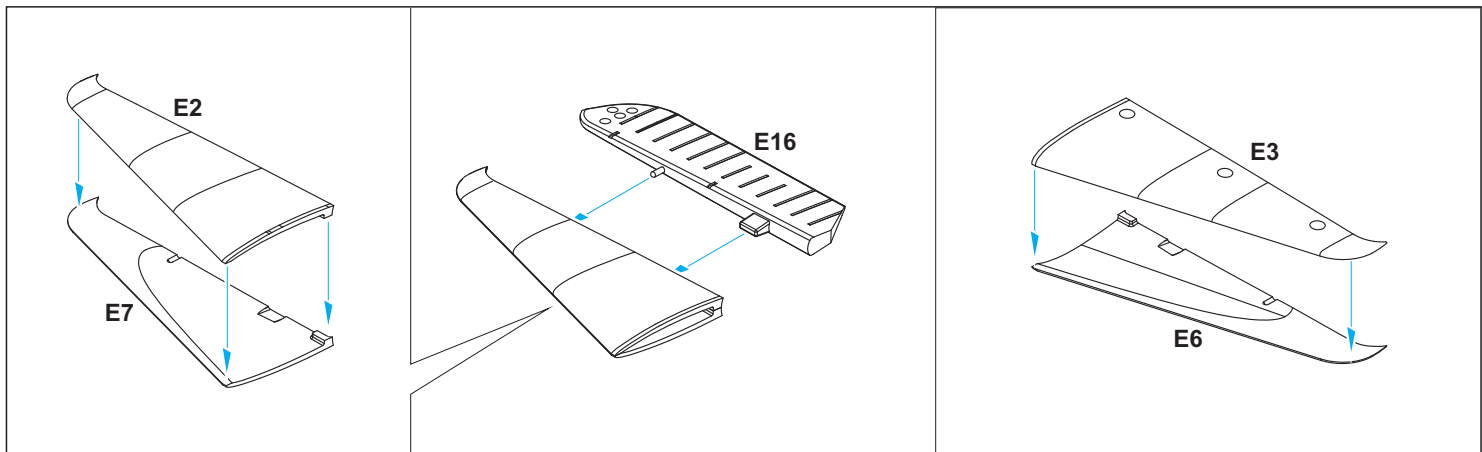
AQUEOUS	Mr.COLOR	
		KHAKI GREEN
		CLEAR RED
		CLEAR YELLOW
		CLEAR GREEN
		GRAY
		RUST
Mr.METAL COLOR		
		DARK IRON
		ALUMINIUM

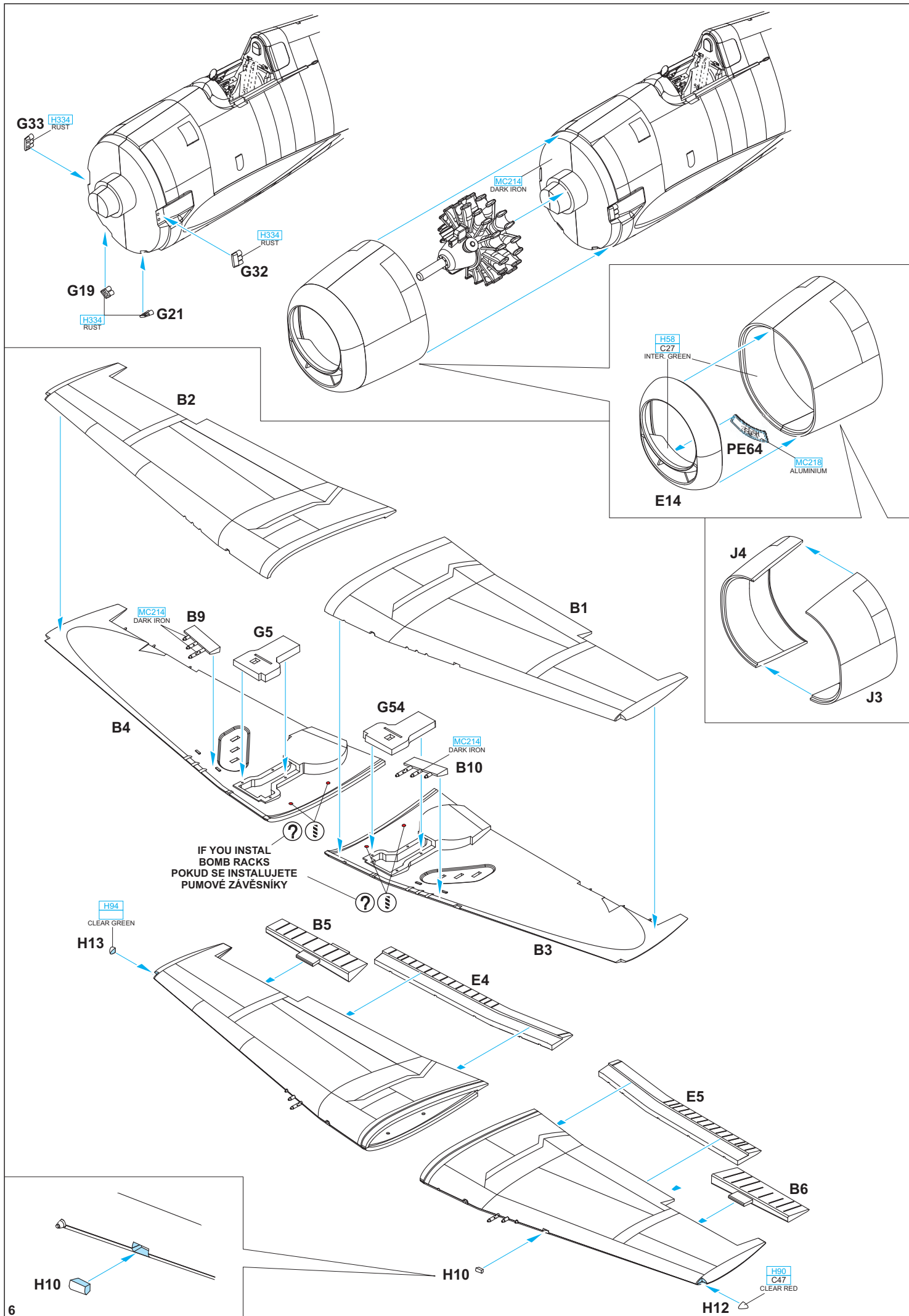

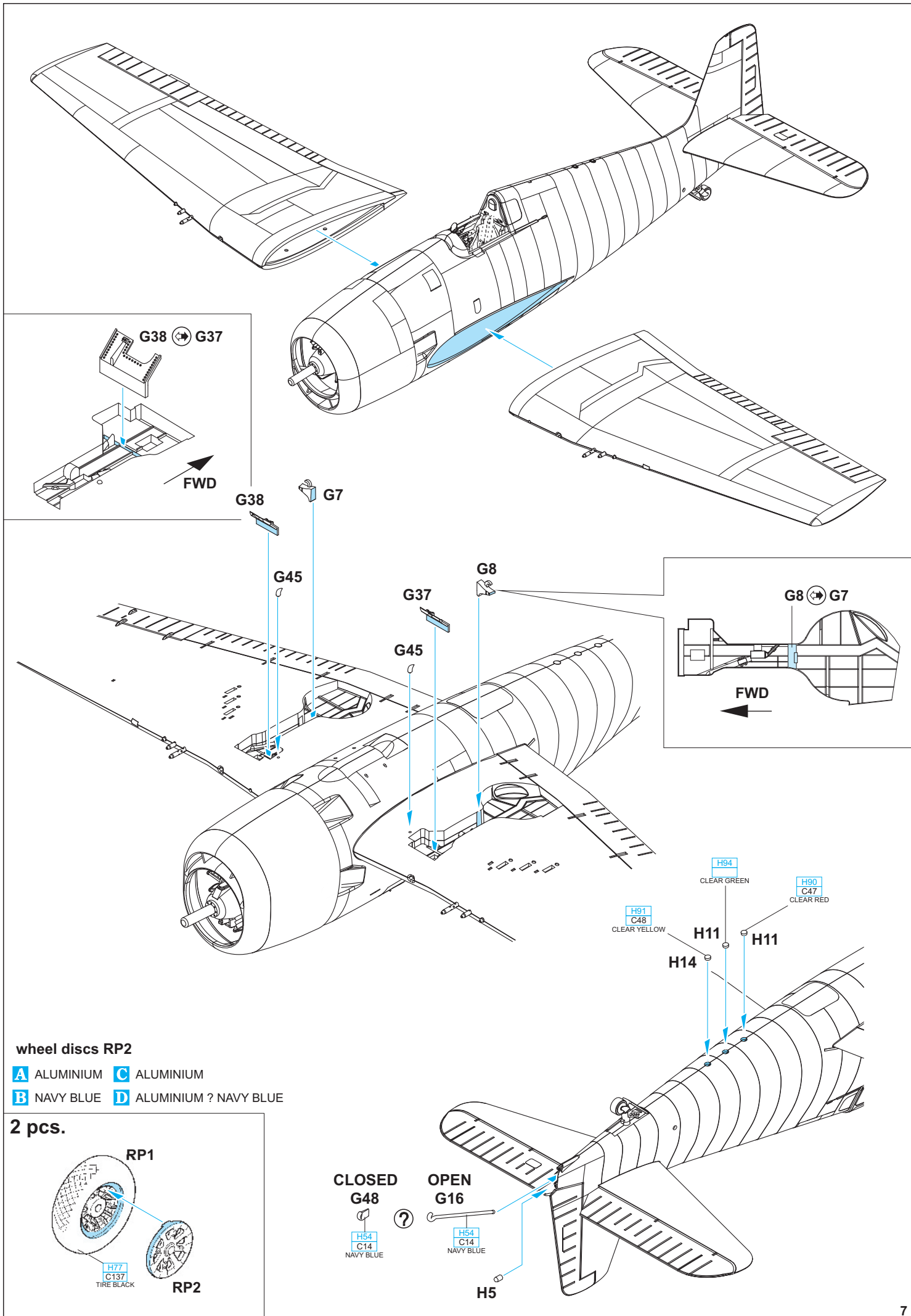

IF YOU INSTAL
THE FUEL TANK
POKUD SE INSTALUJETE
PŘÍD. NÁDRŽ

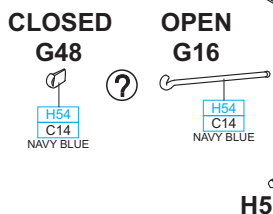
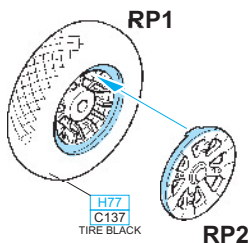

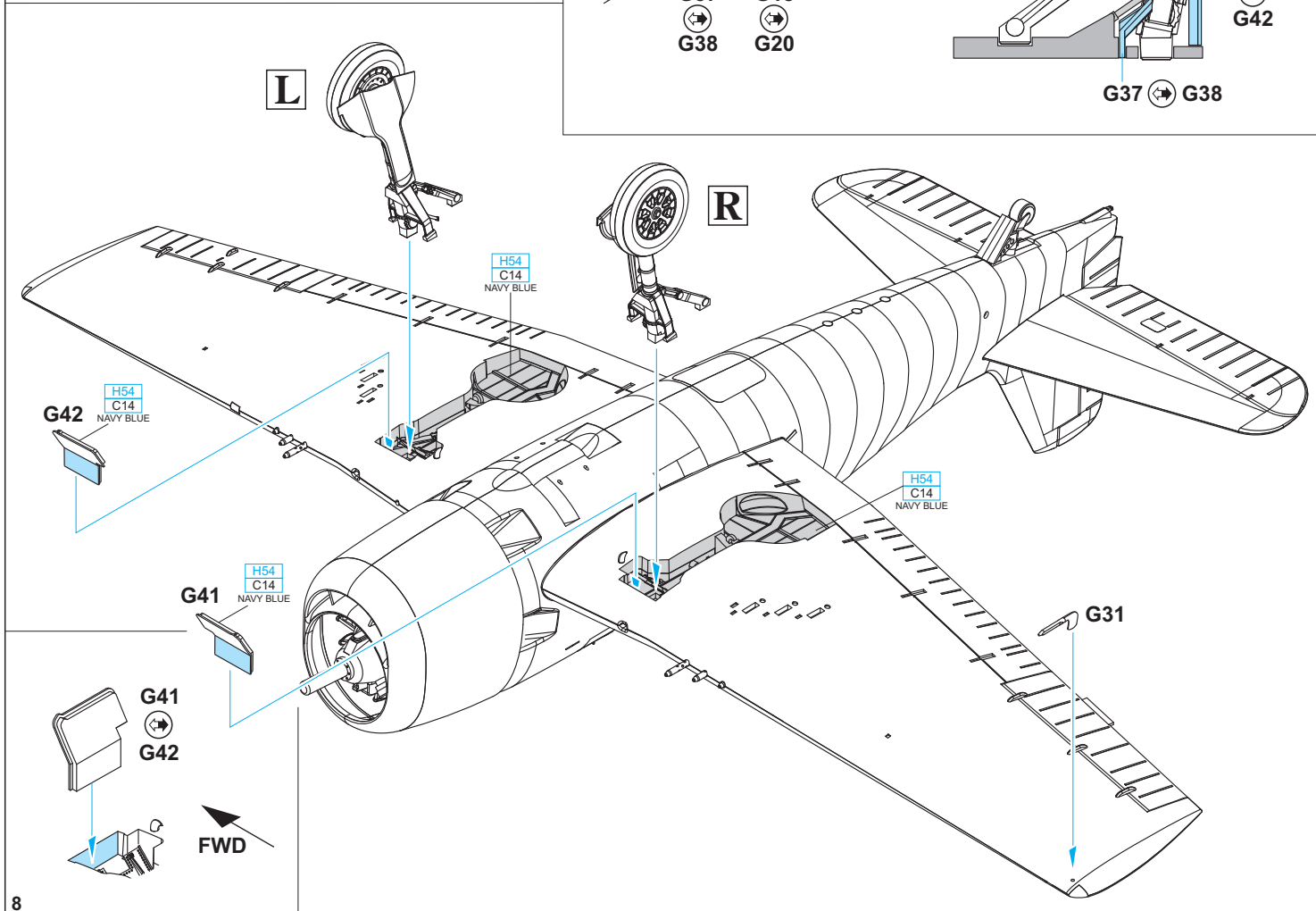
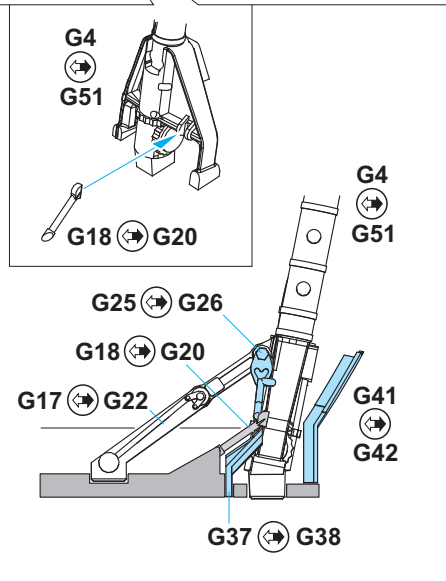
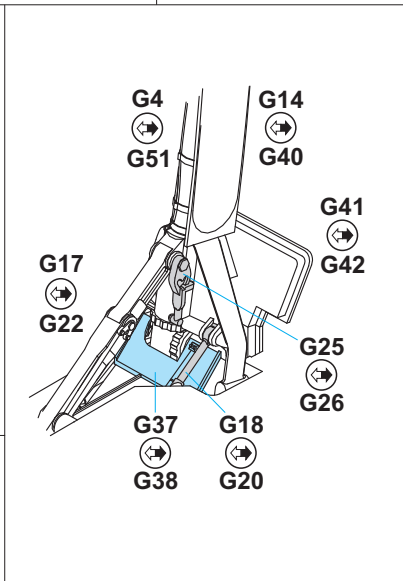
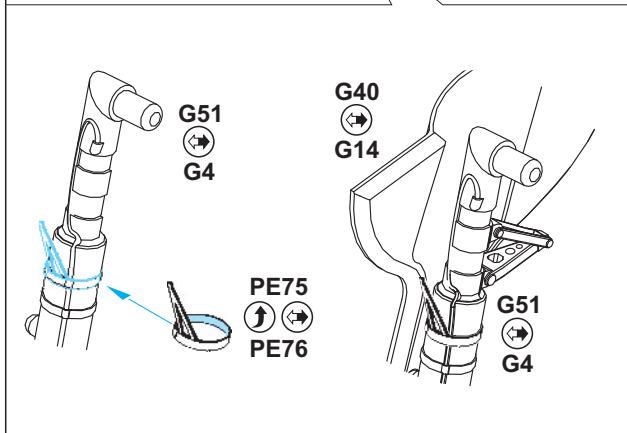
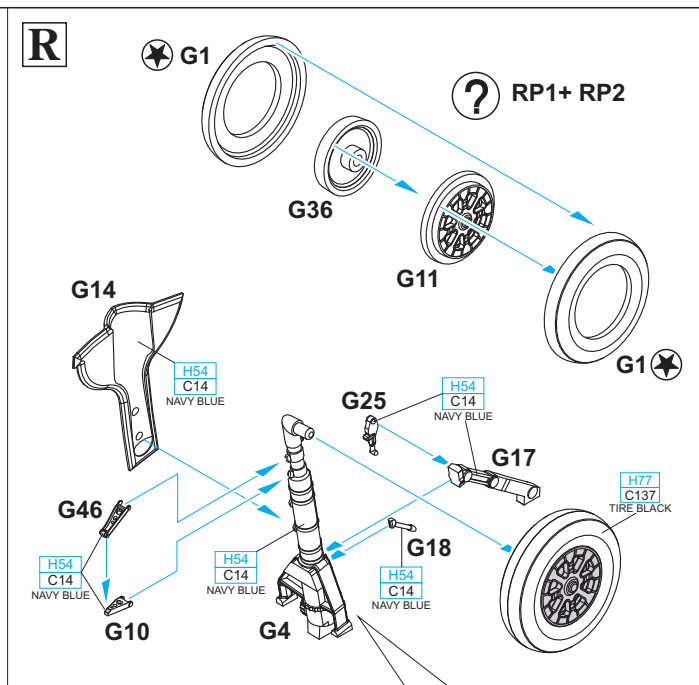
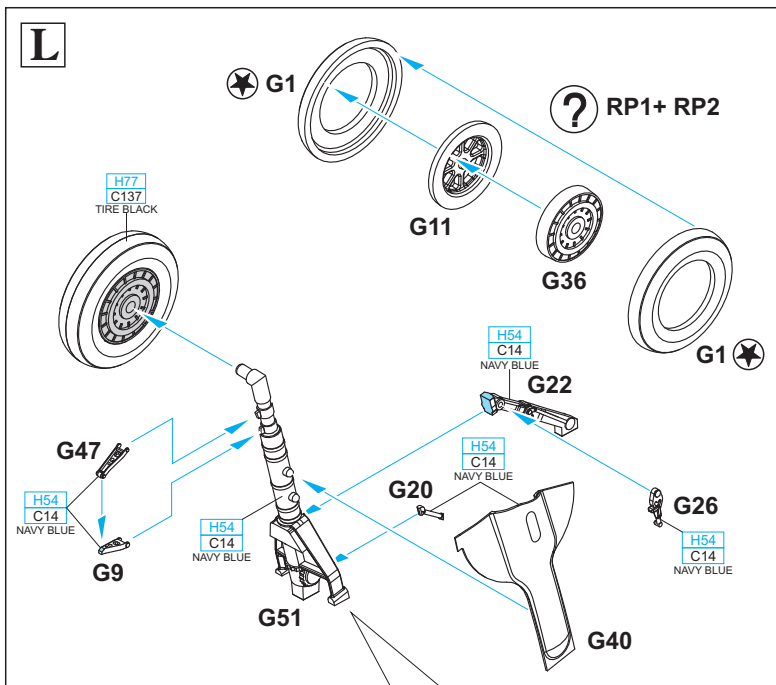

wheel discs RP2

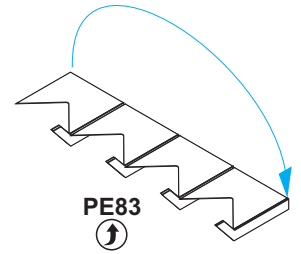
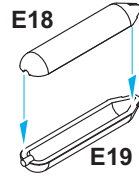
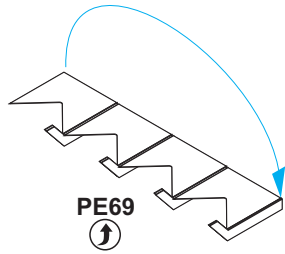
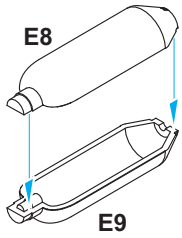
- A** ALUMINIUM   **C** ALUMINIUM
- B** NAVY BLUE   **D** ALUMINIUM ? NAVY BLUE

2 pcs.

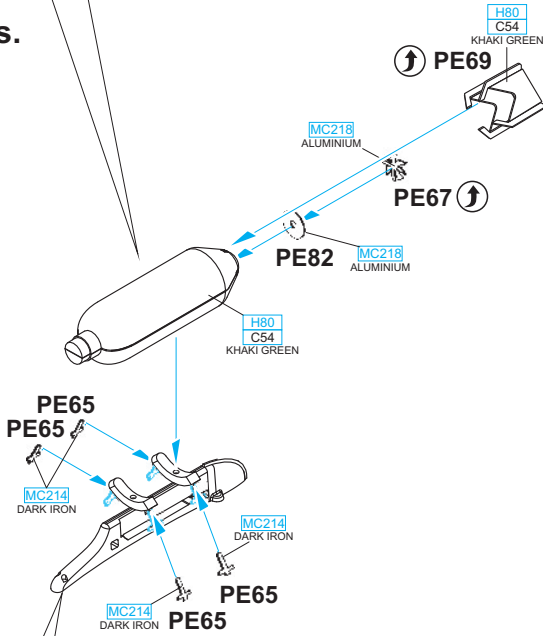

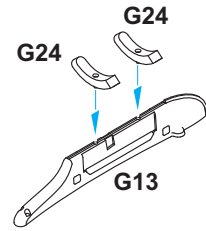
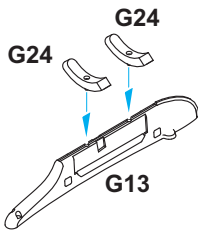
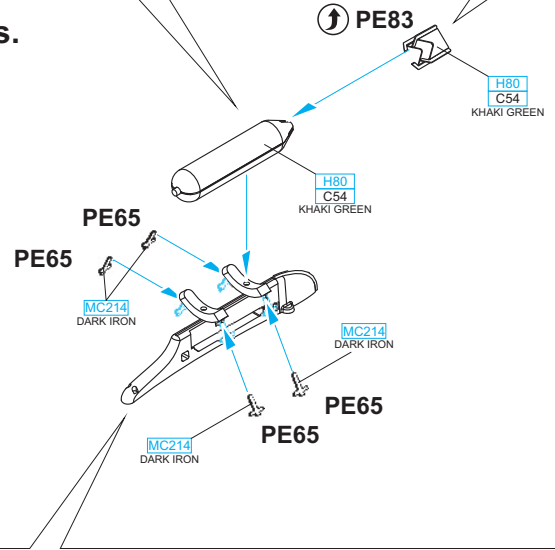

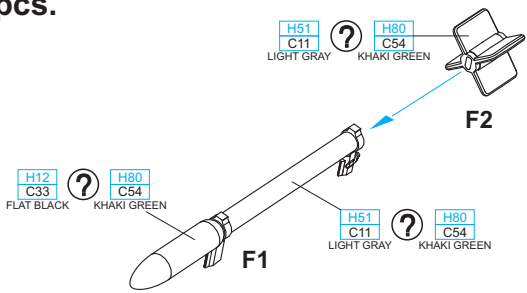
B
2 pcs.

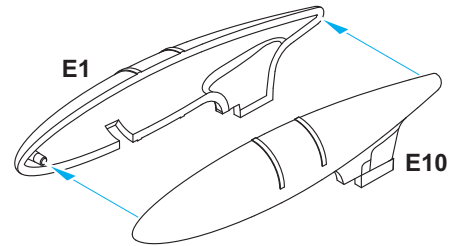
C
2 pcs.

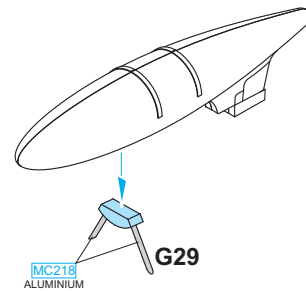
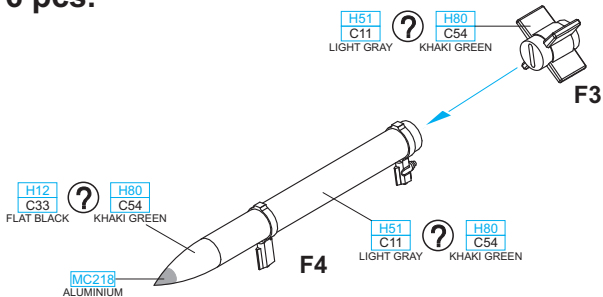
D 6 pcs.

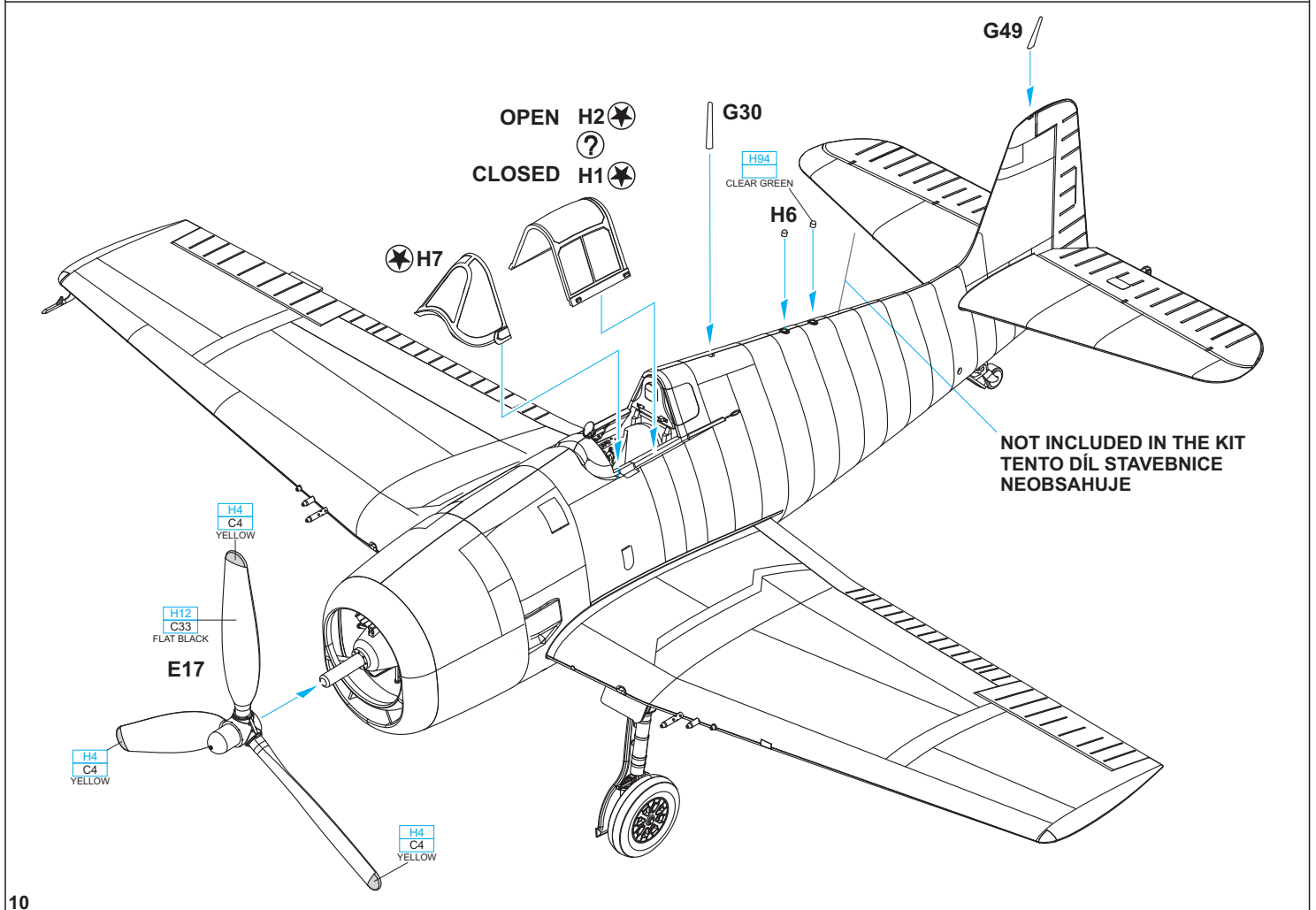
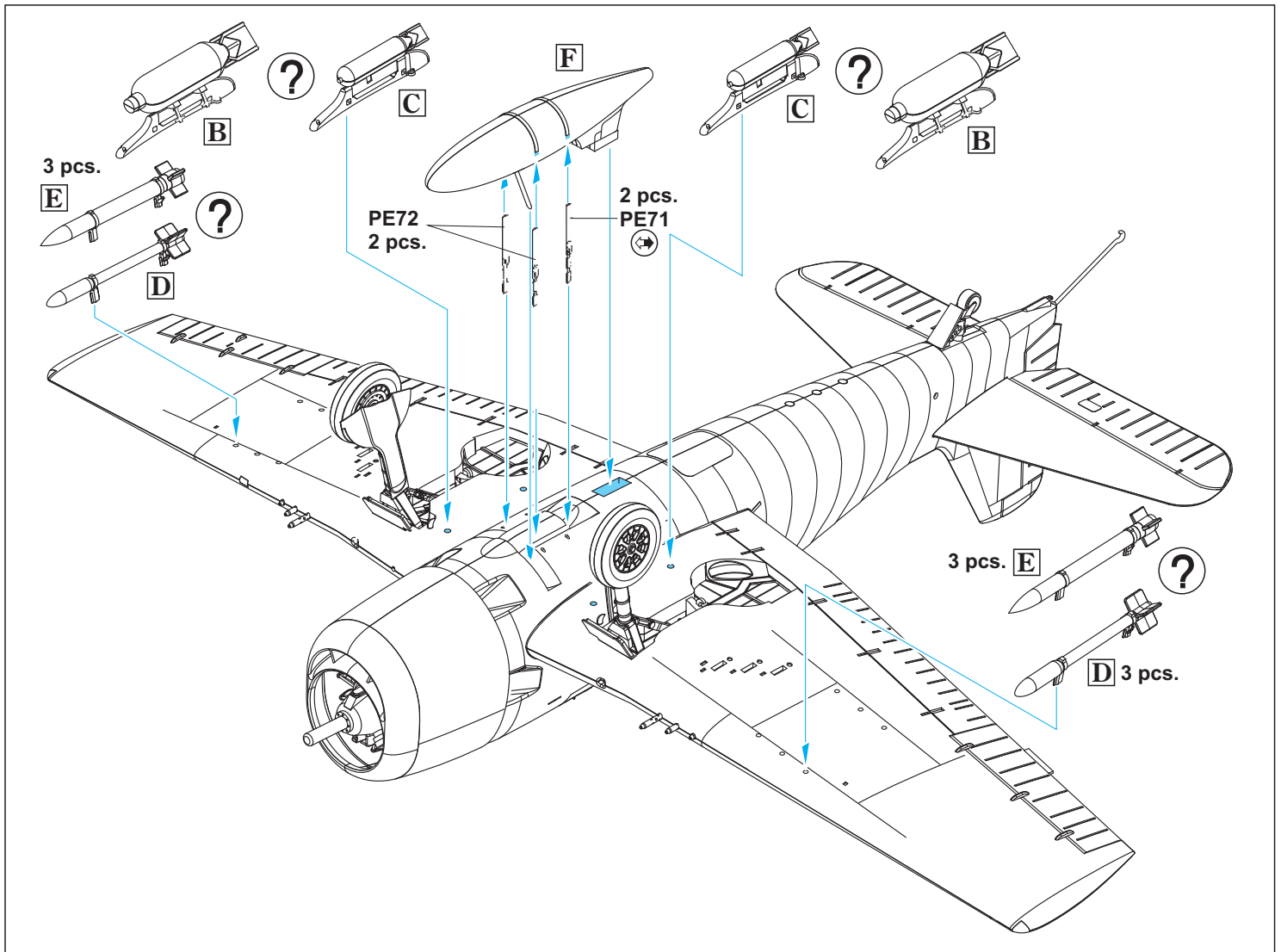

F

E 6 pcs.

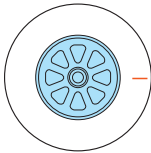
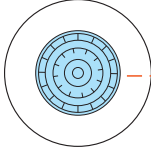

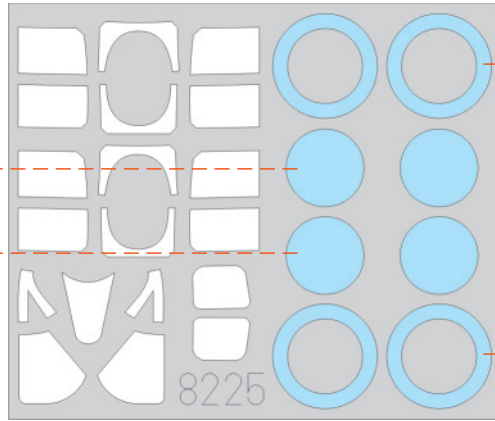
eduard
MASK

8225

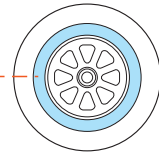
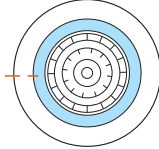
R1 2 pcs.

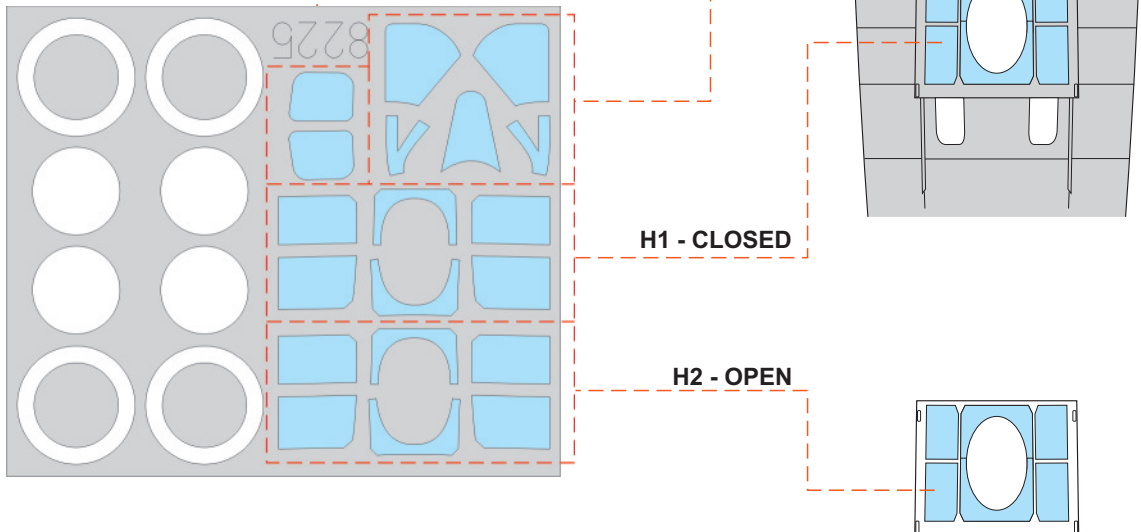
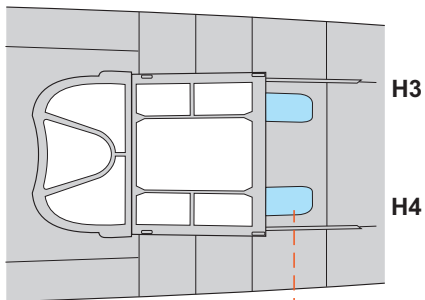
R2 2 pcs.

G1+ G36 2 pcs.

G1+ G11 2 pcs.

A BuNo. 42158, Flown by LT.JG Ray Hawkings, VF-31, USS Cabot, September, 1944

Ray Hawkings, with 14 confirmed kills to his credit, became the second highest ranking pilot in VF-31. Probably the most successful day of his military career came on September 13, 1944, when he downed five Japanese aircraft in a battle near Mindanao, the Philippines, and achieved the status 'Ace in a Day'. He joined the Blue Angels after the war, the display team of the US Navy. During the Sixties he served in Japan as a CO of the Atsugi Air Base. Aside from the kill marks and mission tallies, the VF-31 Flying MeatAxes patch on the fuselage can be seen. The white vertical stripe on the tail identified aircraft from the Cabot.

Ray Hawkings se stal druhým nejúspěšnějším pilotem své jednotky, když dosáhl celkem čtrnácti sestřelů. Patrně nejlepším dnem jeho kariéry se stalo 13. září 1944, kdy poblíž filipínského ostrova Mindanao poslal k zemi pět japonských letadel a získal tak status „ace in a day“. Po válce se stal členem Blue Angels, akrobatické skupiny US Navy. V šedesátých letech velel americkým okupačním silám umístěným na japonské základně v Atsugi. Na boku trupu lze kromě symbolů sestřelů a bombardovacích misí nalézt též znak VF-31 Flying MeatAxes, okřídlený sekáček na maso. Svislý bílý pruh na SOP označoval letouny z paluby letadlové lodi Cabot.

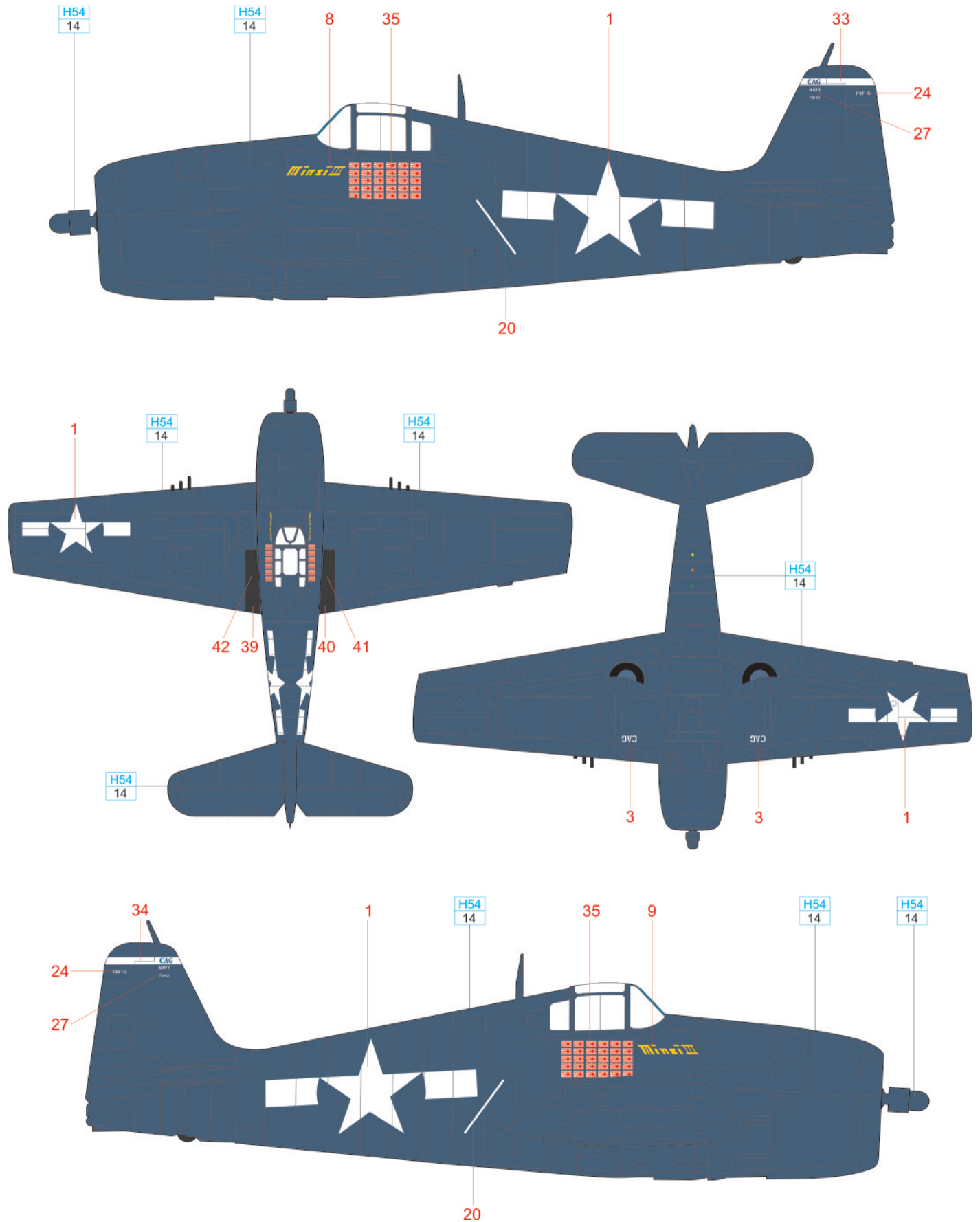
NAVY BLUE	H54 14	WHITE	H11 62
-----------	-----------	-------	-----------

B 'Minsi III', BuNo. 70143, Cdr. David McCampbell, USS Essex, October 25th, 1944

David McCampbell commanded Carrier Air Group 15 and was the most successful fighter pilot in the US Navy. Flying this plane, he managed at least twenty of his 34 kills and twenty ground victories. During the Great Marianas Turkey Shoot on June 19th, 1944, he shot down seven Japanese aircraft, and a few days later, on October 24th, another nine against a large Japanese numerical advantage. He was twice awarded the Congressional Medal of Honor. 'Minsi III' was lost in December, 1944, in an accident flown by another pilot.

David McCampbell, velitel Air Group 15 a neúspěšnější stíhač US Navy, dosáhl na tomto letounu minimální 20 vítězství ze svých celkových 34 ve vzduchu a 20 na zemi. Za akce ve dnech 19. 6. 1944, kdy během „the Great Turkey Shoot“ dosáhl sedmi vítězství, a později 24. 10. 1944, kdy v boji s velkou japonskou přesilou zničil devět nepřátel, obdržel dvakrát nejvyšší vyznamenání, Congressional Medal of Honor. Jeho „Minsi III“ byla nakonec zničena během nehody jiného pilota v prosinci 1944.

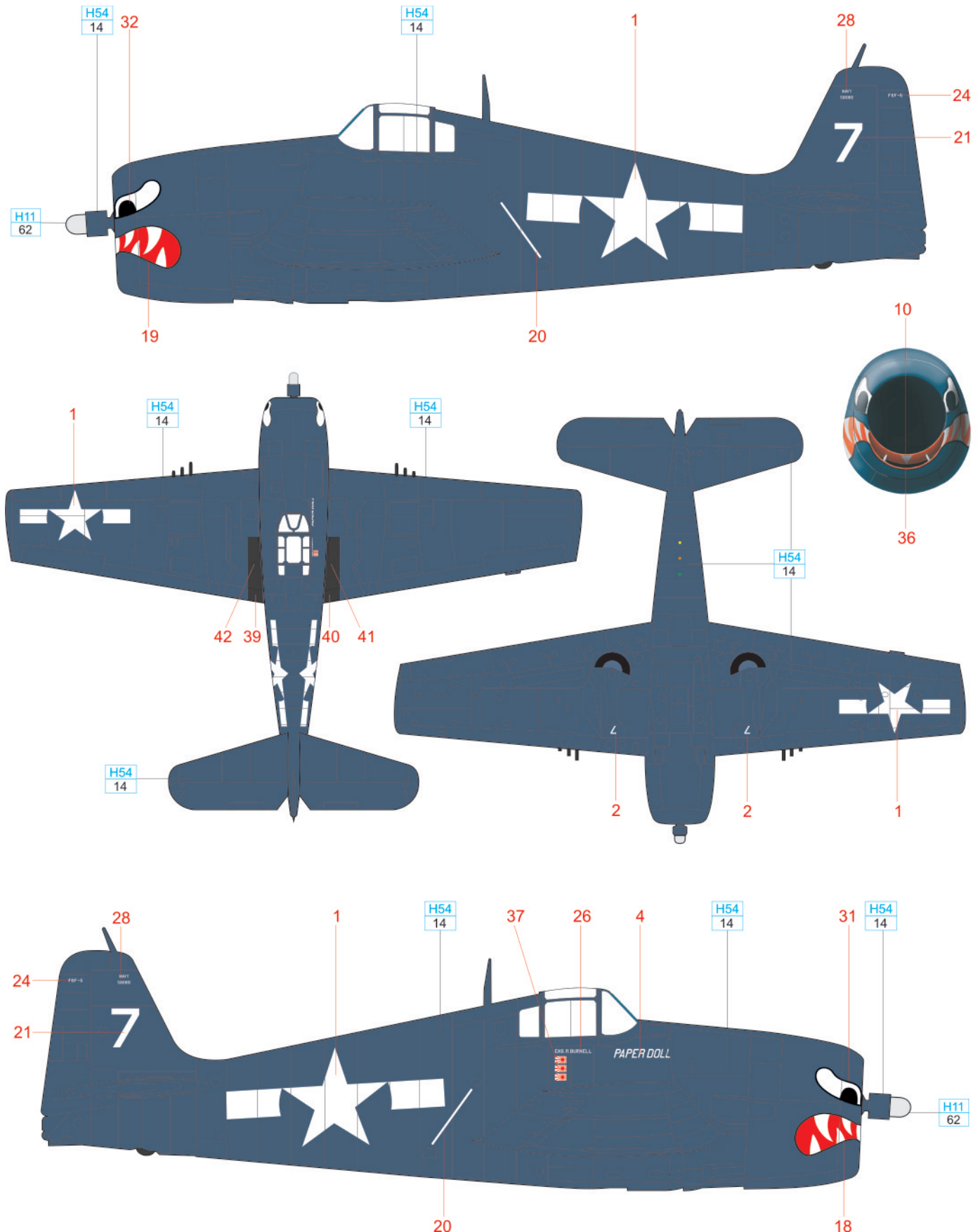
NAVY BLUE H54
14

eduard

C White 7 'Paper Doll', Lt. Carl A. Brown Jr., VF-27, USS Princeton, October 24th, 1944

'Paper Doll' was the personal mount of Lt. (jg) Robert Burnell. The distinctive sharkmouth markings used on earlier aircraft by the squadron appear here in a simpler form. On October 24th, 1944, during the Battle of Leyte Gulf, Lt. Carl A. Brown intercepted a large formation of enemy aircraft at a time when the USS Princeton had suffered serious damage. During the intercept, Lt. Brown was able to down five of the Japanese aircraft, but was, in the process, hit and injured. He landed on the USS Essex, as the Princeton was out of action. 'Paper Doll' was pushed overboard to make room for other landing aircraft.

„Paper Doll“ byla osobním strojem Lt. (jg) Roberta Burnella. Výrazná kresba otevřené tlamy, používaná již na dřívějších verzích, byla na stroji F6F-5 malována ve zjednodušené podobě. Dne 24. 10. 1944 během bitvy nad zálivemostrova Leyte odstartoval Lt. Carl A. Brown vstříc velké skupině nepřátel, kdy byla mateřská USS Princeton vážně poškozena. Mezitím se Brown dostal do souboje s přesilou japonsku, sám jich dokázal pět sestřelit, ale „Paper Doll“ byla přitom mnohokrát zasažena a on sám zraněn. Vzhledem k poškození USS Princeton byl nucen nouzově přistát na palubě USS Essex. Stroj byl tak vážně poškozen, že byl chvíli po přistání svržen do moře, aby uvolnil místo dalším přistávajícím letounům.

NAVY BLUE	H54 14	WHITE	H11 62
-----------	-----------	-------	-----------

eduard

D BuNo. 76384, VF-7, USS Hancock, 1945

The US Navy used a system of geometric symbols to identify to which aircraft carrier an aircraft belonged. The so-called 'G symbols' were officially used from January 27 to July 27, 1945. The growing number of carriers brought with them some uncertainty and confusion, so the G symbols were replaced by single or double character lettering. Hancock was given the identifier 'U'. This F6F-5 sports the typical late war US Navy camouflage scheme. The Navy Blue was applied over the entire aircraft. The rudder, usually painted with Intermediate Sea Blue, was either a spare part or taken from an unserviceable F6F-3.

Americké námořní letectvo používalo v období od 27. ledna do 27. července 1945 k označování příslušnosti svých letadel k jednotlivým letadlovým lodím geometrické symboly (G symbols). Obvykle se jednalo o bílé obrázky nastříkané na ocasní plochy a někdy i křídlo letounu. S narůstajícím počtem plavidel se však systém začal stávat nepřehledným a tak byly symboly nahrazeny písmenným kódem. Hancock dostal přidělené písmeno U. Letoun nese standardní kamufláž amerických námořních letadel z posledních let války. Tmavá modrá barva pokrývala všechny plochy letounu. Svislé směrové kormidlo zřejmě pochází z kanibalizovaného F6F-3, protože je natřeno barvou Intermediate Sea Blue, v té době již nepoužívanou.

